

עין משפט‏^ע‏
גד מצוה

כו:

בַּהֲרֹ דַּתִּימָא כיון דנפלה אחריתי היא. יש ספרים שכתבו בהן קמ"ל כיון ^א(דבדיד') קעציד איזי היא משמע לפי שזונה אותה באותן ענינים: **בַּרְא** האזרח בישראל ישבו בסוכות. משמע סוכה אחת לכל ישראל שישיבו בה זה אחר זה ואי אפשר שתהא של כולם דלא מטי שזה פירוטה לכל אחד אלא על ידי שאלה כך פירש בקונט' ועל חנם דחק דכיון דכתב לך למעוטי דשותפין משמע כדמוכח בראשית הגז (חולין דף קלו.) גבי תרומה וחלה ופאה וטובה דקא חשיב התם ואפי' אתרוג נמי דכתיב ביה לכס לשון רבים אמרינן ביש נוחלין (ב"ב דף קל:.) האמין שקנו אתרוג בתפיסת הבית ונטלו אחד מהם ויואל צו אם יכול לאכלו כגון דאיכא אתרוג כיואל צו לכל חד וחד יאל ואם לאו לא יאל דלכס משמע שיהא כולו שלו ולא מקלמנו ולא דמי לצנדיכס ועירסותיכס ותרומותיכס דפרק ראשית הגז (חולין דף קלו.) דשל שותפין ככלל והא דכתיב לכס לשון רבים משום דליבעי ליה למיכתב ולקחתם לשון רבים דדרשינן פרק ג'לוב אכל שאלה כשרה גזילה אכל שאלה גזולה ומיהו קשה הא גבי צינזי מרבינן דשותפין מדכתיב בגדיהם וממעטינן שאלה מדכתיב כסותך צפ' ראשית הגז (חולין דף קלו.) וא"כ הכא נמי נידרוש הכי ולפירוש הקונטרס ניחא דעל כרחי' יולאין בשאלה מדמרבינן סוכה אחת לכל ישראל ותימה דלר' אליעזר דבעי סוכה שלכס אינ שנים יולאין בסוכה א' לעולם ויהא צריך לכל בני הבית סוכה לכל אחד ואי' ושמא הוא מרבי מדכתיב תשבו כעין תדורו ^ט(שותפין) שיכולים לישיב יחד בסוכה אחת ומה שנהגו כל הקהל לקנות אתרוג בשותפות ללכת צו דעתן להקנות כל א' חלקו לחצירו שבעה שהוא מצדך על מנת להחזיר דשציל שנשתתף צו לא גרע ממתנה על מנת להחזיר דשמה מתנה:

פִּקְקֵן החזון. פירשנו לעיל בפרק קמא (דף טו:) גבי שכתו ולא הביאו ספר תורה: כל ברבי אלעאי בקיסרי ואמרי לה בקיסריון והגיע חמה לסוכה אמר לו מהו שאפרוש עליה סדין אמר לו אין לך כל שבט ושבט מ ישראל שלא העמיד ממנו שופט הגיע חמה לחצי הסוכה אמר לו מהו שאפרוש עליה סדין אמר לו אין לך כל שבט ושבט מ ישראל שלא יצאו ממנו נביאים שבט יהודה ובנימין העמידו מלכים על פי נביאים הגיע חמה למרגלותיו של ר' אליעזר נטל יוחנן סדין ופירש עליה הפשיל ר' אליעזר מליטו לאחוריו ויצא ^אלא מפני שהפליגו בדברים אלא מפני ^בשלא אמר דבר שלא ^גשמע מפי רבו לעולם היכי עביד הכי והאמר ר' אליעזר אין יוצאין מסוכה לסוכה רגל אחר הואי והאמר ר' אליעזר משבח אני את העצלנין שאין יוצאין מבתיהן ברגל שבת הואי ותיפשוט ליה מדידיה דתנן ^דפקק החלון ר' אליעזר אומר בזמן שקשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו יוחכמים אומרים בין כך ובין כך פוקקין התם

ברבי אלעאי בקיסרי ואמרי לה בקיסריון והגיע חמה לסוכה אמר לו מהו שאפרוש עליה סדין אמר לו אין לך כל שבט ושבט מ ישראל שלא העמיד ממנו שופט הגיע חמה לחצי הסוכה אמר לו מהו שאפרוש עליה סדין אמר לו אין לך כל שבט ושבט מ ישראל שלא יצאו ממנו נביאים שבט יהודה ובנימין העמידו מלכים על פי נביאים הגיע חמה למרגלותיו של ר' אליעזר נטל יוחנן סדין ופירש עליה הפשיל ר' אליעזר מליטו לאחוריו ויצא ^אלא מפני שהפליגו בדברים אלא מפני ^בשלא אמר דבר שלא ^גשמע מפי רבו לעולם היכי עביד הכי והאמר ר' אליעזר אין יוצאין מסוכה לסוכה רגל אחר הואי והאמר ר' אליעזר משבח אני את העצלנין שאין יוצאין מבתיהן ברגל שבת הואי ותיפשוט ליה מדידיה דתנן ^דפקק החלון ר' אליעזר אומר בזמן שקשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו יוחכמים אומרים בין כך ובין כך פוקקין התם

מסוכה לסוכה כו'. והיאך הניח שבת שצתך הרגל את סוכתו שהיתה צלוד שהיה דר צלוד דכתניא (סנהדרין ד' נב:) אחר ר' אליעזר ללוד: רגל אחר היה. כגון עזרת והיו יושבין בסוכה משום אריר: שלא תפרוש עליה סדין דאסור להוסיף על האל עראי: שקשור וסולו. שם כל שעה: פוקקין צו. כיון דמתוקן ועומד לכך אין זה לא בזנה ולא מוסיף: ואם לאו אין פוקקין צו. דמוסיף הוא על סמימת אהל:

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

אין יולאין מסוכה לסוכה. לאכול צו ולשין צו או היום צו ומחר צו: ואין עושין סוכה בחולו של מועד. מי שלא ישב בסוכה י"ט הראשון: עשה סוכה לשם חג של שבעת הימים. שמעת מינה דאין עושין סוכה בחולו של מועד דלחינה לשבעה ושמעין מינה דאין יולאין מסוכה לסוכה דאם כן לאו סוכה

לשבעה היא: פשיטא. דהא סוכת שבעה היא: מהו דסימא האי אחריטי היא ואינה לשבעה קמ"ל. הואיל וישב בה צי"ט וזו להשלים היא סוכת שבעה קרינא ביה שמשלומין לראשונה היא: לכס משלכס. להוציא את הגזול ואת השאול: כל האזרח ישבו בסוכת כסיב. דמשמע סוכה אחת לכל ישראל שישיבו בה זה אחר זה ואי אפשר שיהא לכולן דלא מטי שזה פירוטה לכל חד אלא ע"י שאלה: צינסיים. בחולו של מועד: וקטן שנתגדל. צמחו לו צ' שערות צמועד ואתא האי כל לרצויי שעושה סוכה בחולו של מועד מה שאין כן צמחויב קודם לכן כדאמר ר' אליעזר לעיל: ורצנן כיון דאמרי עושין סוכה בחולו של מועד. ואפי' מי שמחויב קודם לכן ולא עשה תו לא אינטריך האי לרצויי דכ"ש הוא: ברגל. י"ט ראשון והלך אללו מערב י"ט: אינך משאובי הרגל. הואיל ולא עמדת צניתך אלל אשתך: משבח אני אם העללנין. אע"פ שלא בשציל הרגל מתעכבים שהרי כל ימות השנה אינן יולאין מחמת עצלות אעפ"כ משצתן אני: מדוע אם הולכס וגו'. צעלה של שומימת אמר לה כשאמרה לו אלהה וארובה עד איש האלהים ואשובה: הא דאזיל ואסי ביומיה. ומשמח שמחת החג עם אשתו חייב להקביל פני רבו כגון עיר שצתך התחום או על ידי עירוב: ששנח צסוכמו של יוחנן כו'. לקמיה פריך הא אמר ר' אליעזר משבח אני את העללנין: מהו שאפרוש עליה סדין. ללל שלא תשחופך השמש מי אסור משום מוסיף: על אהל עראי שצבת או לא: אין לך כל שצט כו'. השיאו לדבר אחר כדאמר' לקמן (דף כח.) שלא אמר דבר אחד שלא שנתע מפי רבו: שלא העמיד שופט. מושיע את ישראל. אותן שהיו משמח יהושע ועד שמואל שמשח שאלו למלך יהושע מאפרים אהוד צבנימין גדעון ממנשה הרי מבני רחל שמשון מרן צרק מקדש מנפתלי הרי מבני צלהה צלנן זה צועז מיהודה עלי מלוי תולע מיששכר אלון הצולני מוצולן אלו מפורשים אלל עתניאל ויפתח ושמגר ויאיר ועצדון לא ידעתי שמות צבטיהן ומראוצן ושמעון גד ואשר לא מנלתי מפורש: הגיע חמה. מתפשטת ומתקרצת אללס: מלכים על פי נביאים. שאלו דודו ע"פ שמואל: ואל. שלא ^ארצה להמיר את הדצר: לא מפני שהפליגו בדברים. מה שהשיאו לדבר אחר לא הפליגו הימנו ולדחותו שלא ללמדו מורה נטכיון אלל שלא אמר דבר כו': אין יולאין

הא דאמר ר' אליעזר משבח אני את העצלנין שאין יוצאין מבתיהן ברגל שבת הואי ותיפשוט ליה מדידיה דתנן ^אפקק החלון ר' אליעזר אומר בזמן שקשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו יוחכמים אומרים בין כך ובין כך פוקקין התם

ברבי אלעאי בקיסרי ואמרי לה בקיסריון והגיע חמה לסוכה אמר לו מהו שאפרוש עליה סדין אמר לו אין לך כל שבט ושבט מ ישראל שלא העמיד ממנו שופט הגיע חמה לחצי הסוכה אמר לו מהו שאפרוש עליה סדין אמר לו אין לך כל שבט ושבט מ ישראל שלא יצאו ממנו נביאים שבט יהודה ובנימין העמידו מלכים על פי נביאים הגיע חמה למרגלותיו של ר' אליעזר נטל יוחנן סדין ופירש עליה הפשיל ר' אליעזר מליטו לאחוריו ויצא ^אלא מפני שהפליגו בדברים אלא מפני ^בשלא אמר דבר שלא ^גשמע מפי רבו לעולם היכי עביד הכי והאמר ר' אליעזר אין יוצאין מסוכה לסוכה רגל אחר הואי והאמר ר' אליעזר משבח אני את העצלנין שאין יוצאין מבתיהן ברגל שבת הואי ותיפשוט ליה מדידיה דתנן ^דפקק החלון ר' אליעזר אומר בזמן שקשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו יוחכמים אומרים בין כך ובין כך פוקקין התם

מסוכה לסוכה כו'. והיאך הניח שבת שצתך הרגל את סוכתו שהיתה צלוד שהיה דר צלוד דכתניא (סנהדרין ד' נב:) אחר ר' אליעזר ללוד: רגל אחר היה. כגון עזרת והיו יושבין בסוכה משום אריר: שלא תפרוש עליה סדין דאסור להוסיף על האל עראי: שקשור וסולו. שם כל שעה: פוקקין צו. כיון דמתוקן ועומד לכך אין זה לא בזנה ולא מוסיף: ואם לאו אין פוקקין צו. דמוסיף הוא על סמימת אהל:

מסורת הש"ס

א) [לעיל טו.] ב) [לעיל טז.] ג) [לעיל כה.] ד) [לקמן כט:] ה) [לעיל טז.] ו) [לעיל טז.] ז) [לעיל טז.] ח) [לעיל טז.] ט) [לעיל טז.] י) [לעיל טז.] יא) [לעיל טז.] יב) [לעיל טז.] יג) [לעיל טז.] יד) [לעיל טז.] יה) [לעיל טז.] יז) [לעיל טז.] יח) [לעיל טז.] יט) [לעיל טז.] כ) [לעיל טז.] כא) [לעיל טז.] כב) [לעיל טז.] כג) [לעיל טז.] כד) [לעיל טז.] כה) [לעיל טז.] כו) [לעיל טז.] כז) [לעיל טז.] כח) [לעיל טז.] כט) [לעיל טז.]

תורה אור השלם

- חג הסוכת תעשה לך שבועת ימים בראשון מוצאי חמץ וימחקו ידברים טו יג
- ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדור כפת תמרם וגפן עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יי אלהיכם שבועת ימים: ויקרא כב מ
- בסבת תשבו שבועת ימים כל הארץ ביהאראל וישבו בסבת: ויקרא כב מב
- ונחתה הכסף בכל אשר תאדה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאףך נפשך ואכלת שם לפני יי אלהיך ושמחת אתה ובריתך: דברים יד כו
- ואמר מדוע את חלבת אלו היום לא תורש ולא שבת ותאמר שלום: מלכים ב ד כג

מוסף רש"י

ואין עושין סוכה בחולו של מועד. אם לא עשהה מתחילה (ועיר ^א.) ולקחתם לכם וכו'. משלכס. לכס משלכס משמע (ולקמן טו.) לא מפני שהפליגו בדברים. והפירשו לדברים אחרים כאלס המתמיון לדחות כשאינו יודע להשיב, אלא יודע היה אלל לא אמר דבר שלא שמע מרבו (יומא ^א.) פקק החלון. כגון ארומה הגג (שבת טז:.) בזמן שקשור ותלוי. שאינו נגדר כדרך, שהחבל שהוא קשור צו אינו מגיע אללן (שם קבה.) ואם לאו אין פוקקין בו. דמחזי כמוסיף על הצנין (שם) דדמי לצונה, שמוסיף על סמימת הבית, ואע"פ שארעי הוא שהרי יחזור ויפתחת (שדורין טד.)